

sydlige Grænse, og at de Folk, der træder ind i dette Korps, og som viser sig brugbare i det og arbejder dér i Aarevis, i Virkeligheden er dem, der har Kendskab dertil, mener vi, at det er at skyde disse Folk til Side, naar unge Mennesker ganske roligt kan springe ind og faa en højere Stilling, blive kommanderende og tilsynsførende o. s. v. over de Folk, som i Snese af Aar har tjent trofast og erhvervet sig Kendskab til hele Grænsebevogtningen. Jeg ved ogsaa bestemt fra Grænsegendarmeriets Organisation, at Grænsegendarmerne føler sig i allerhøjeste Grad tilsidesat ved denne Ordning. Men saa længe denne Regering har Magten, holder man jo først og fremmest paa dem opad i Samfundet og skyder dem til Side, der er nedad i Samfundet. Dertil kommer, at der her var Plads for virkelige Beparelser med Hensyn til disse Distriktsofficerers Udstyr, Ordonnanser til Hest o. s. v.; her kunde man spare ikke saa faa Penge uden at svække vort Grænsegendarmerikorps den mindste Smule. Tværtimod er det en Kendsgerning — derpaa tyder i hvert Tilfælde Udtalelser baade fra Grænsegendarmerne og fra Folk, der lever dernede ved Grænsen —, at dette nye Element i Virkeligheden virker forstyrrende ind paa hele Grænsebevogtningen. Jeg har sagt det i Udvalget og vil gentage det her, at Opfattelsen dernede er den, at det ikke vil gaa bedre med Grænsebevogtningen, saa længe man har disse Distriktsofficerer, som skal kontrolere, og som bestemmer, at de, der skal bevogte Grænsen dernede, skal staa paa een bestemt Plet paa et bestemt Tidspunkt. Det er den samme Ordning, vi havde for Aar tilbage i København for det københavnske Politi, hvor det var bestemt, at naar Klokken var 12 om Natten, skulde Betjenten staa paa et bestemt Gadehjørne. Saa vidste alle Tyveknægte, at dér skulde de ikke komme; naar de skulde ud og gøre Forretning, skulde de gaa hen ved Siden af. Naar man tager i Betragtning, at Forholdene dernede nu er saaledes, har man maaske deri Forklaringen paa — hvad jo ogsaa den ærede Ordfører (Christen Ernst Christensen) sagde —, at saa mange for Tiden var i Stand til at løbe over Grænsen, som der i Virkeligheden er.

Jeg vil, som sagt, anbefale Mindretallets Ændringsforslag dels ud fra et Sparsommelighedshensyn, men ogsaa ud fra den Betragtning, at det er ødelæggende og vil virke ødelæggende for en Organisation, for et Korps som dette, at ganske unge Mennesker kan springe ældre, veltjente forbi og blive kommanderende over Folk, som

gennem lang Tjeneste har erhvervet sig Kendskab til den Gerning, de skal udføre. Det forstyrrende Element bør forsvinde. Hvad Sparehensynet angaar, kan jeg her fremhæve, at man ved at vedtage vore Ændringsforslag kan spare opadtil i Samfundet ved at afskaffe nogle højere Stillinger, og det er sikkert mere fortjenstfuldt end at spare nedadtil i Samfundet, saaledes som der gøres, hver Gang der er Tale om at spare.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af et *Mindretal* (Friis-Skotte, A. M. Hansen, Lageri, A. C. Mortensen, J. P. Nielsen, N. P. Nielsen og Valdemar Olsen) (se Tillæg B., Sp. 1605)

forkastedes med 62 Stemmer mod 47.

Ændringsforslag Nr. 2 a. til § 1 af samme *Mindretal*

forkastedes med 65 Stemmer mod 49.

Ændringsforslag Nr. 2 b. til § 1 af samme *Mindretal*

forkastedes med 65 Stemmer mod 49.

Ændringsforslagene Nr. 3, 4, 5, 6 og 7 til § 1 af *Udvalget*

vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret, samt §§ 2 og 3 vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Folkeregistre.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2861; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1593).

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Til § 3.

Af *Blang*:

I 2det Stykke, 2den Linie, ændres Ordene „senest 3 Dage efter, at de er an-